

Dneska ráno

Vojta Kidák Tomáško

1. Dneska ráno nějak divně voněl vzduch
v mý kleci na devátém poschodí,
dneska ráno nějak divně voněl vzduch
jako když se peče chleba na ohni.
2. Jako deka, kterou přikryl jsem tě k ránu,
možná se mi otevřela skříň,
tam vespod mezi spoustou různějch krámů,
co každým jarem voní míň a míň.
R: Stýská se mým botám po toulání,
stýská se mým botám po cestách,
stýská se mým dlaním po tvých dlaních,
jsem jenom hloupej zlenivělej chlap.
3. Už zas slyším dobře utajenej smích,
až z nádraží ti domů zavolám,
řekneš: blázne, zpátky vrať se, všechno přikryl sníh,
vrať se zpátky do svý klece, kde jsi spal.
4. Jenže dneska ráno nějak divně voněl vzduch,
tak kašlu na to, co se povídá,
ztará známá tíha v zádech, kyslíkovéj dluh,
a hlavně správně zmáčklej širák do týla.
R: + jsem jenom hloupej zlenivělej chlap ...